

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Martiny Kotouček Mikoláškové v právní věci

žalobce: **L. Š.,**
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2021, č. j. MPSV-2021/157948-912,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2021, č. j. MPSV-2021/157948-912, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2021, č. j. MPSV-2021/157948-912 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný k odvolání žalobce změnil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Příbrami (dále jen „úřad práce“) ze dne 23. 6. 2021, č. j. 119366/21/KL (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce přiznal žalobci na základě závěrů posudku posudkové lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Kladno podle § 34 odst. 1 a 2, § 34a, § 34b a § 35 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“), nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2021 do 1. 4. 2024. Současně úřad práce zamítl žádost žalobce o přiznání průkazu osoby se

zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP“. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že žalobci přiznal nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2021 trvale. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

2. Žalobce v podané žalobě namítá, že splňuje podmínku pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP“ podle Přílohy č. 4, bodu 2 písm. n) vyhlášky č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „Vyhláška“). Uvádí, že rigidita se u něj projevuje na levé dolní končetině nepružností, ztuhlostí, nehybností, a to zejména po určité době v klidu, kdy se toto projevuje hlavně u lýtkového svalu, kvadricepsu a dvouhlavého stehenního svalu, ale i levé hýždě. To způsobuje velké potíže např. při potřebě se rozejít (zahájit chůzi). Podobně se projevuje rigidita na levé horní končetině, a to hlavně u svalů předloktí, bicepsu a tricepsu, svalů ramenního pletence a podlopatkového svalu. To velmi ztěžuje, někdy až znemožňuje, hybnost prstů levé ruky, ohýbání lokte, zevní rotaci předloktí a vzpažování a předpažování v rameni. Hypokinéza se u něj projevuje zejména po určité době v klidu, než se podaří končetiny trochu rozhýbat. Tremor zažívá hlavně po určité době v klidu u levých končetin, ale například, i když se snaží najednou zabrat větší silou, tak se samovolně aktivuje protisval levé končetiny a následuje mimovolní překvapivý pohyb (např. když chce natáhnout ruku v lokti, biceps mimovolně přetáhne triceps a předloktí ohne ke hrudníku nebo, když chce popojít na schodech nahoru, dvouhlavý sval stehenní mimovolně přetáhne kvadriceps a tím se levá dolní končetina podlomí a dojde k pádu na schodech). Tento problém způsobuje i tzv. spastickou chůzi, kdy neúmyslná aktivita lýtkového svalu tlačí špičku chodidla směrem dolů, při chůzi tak žalobce došlapuje místo na patu na špičku nebo spíše přímo o špičku levé dolní končetiny zakopává. Ataxie se u žalobce projevuje při pokusu o kvalitnější chůzi napadáním na levou dolní končetinu, zakopáváním o levou špičku chodidla, problémy s držením těla (podvědomé naklánění doprava) a k tomu ještě nepřírozený souhyb levé horní končetiny. Občas, zejména po setrvání po určitou dobu v tělesném klidu a následné snaze o konkrétní pohyb, pozoruje žalobce na levostranných končetinách mimovolné pohyby nebo dokonce rytmický mimovolní třes, který přejde obvykle až po určité době protahování a procvičování končetiny.
3. Dále žalobce popisuje vývoj svého zdravotního stavu. Zdůrazňuje, že jedním z klíčových zdravotních problémů je spasticita. Projevem spasticity je u žalobce tzv. spastická dystonie - projevuje se nepřírozeným držením ochrnuté končetiny v klidovém stavu (tzv. Wernicke-Mannova postura). Při pohybu se často projevují ko-kontrakce nebo asociovaná reakce. Spouštěčem se stává snaha o aktivní pohyb, např. když se rozejde, jeho levá horní končetina se začne ohýbat v lokti směrem k hrudníku nebo při pokusu o natažení prstů levé horní končetiny se prsty začnou naopak více ohýbat. Často je provedení pohybu postiženou končetinou obtížné až nemožné. Objevují se pocity odporu a ztuhlosti, nebo dokonce se provede úplně opačný pohyb, než byl zamýšlen. V této souvislosti je pro žalobce velmi obtížná chůze do schodů anebo ze schodů, kdy v pravém kolenu pociťuje silnou bolest pro artrózu a také pro stav po operaci menisku, levá dolní končetina se najednou „podlomí“ a provede opačný pohyb.
4. Žalobce rovněž rekapituluje některé závěry napadeného rozhodnutí, lékařských zpráv a posudků.
5. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil s tím, že popsal průběh předcházejícího správního řízení a zrekapituloval závěry posudkových lékařů. Konstatoval, že zdravotní stav žalobce

byl řádně a objektivně přezkoumán. Posudkový nálezn je dle žalovaného co do svých podkladů úplný, neboť zohledňuje všechny dostupné zprávy, je s nimi v souladu, a současně přesvědčivě odůvodňuje své závěry.

6. Žalobce v replice zopakoval argumentaci uvedenou již v žalobě. K tomu uvedl, že je mu známo, že pacientům se stejnou diagnózou jsou přiznávány průkazy osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „ZTP“, nebo dokonce „ZTP/P“
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 28. 4. 2021 podal žalobce na předepsaném formuláři žádost o průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“.
8. Posudková lékařka OSSZ v posudku ze dne 9. 6. 2021 (na základě tam uvedené zdravotnické dokumentace) dospěla k závěru, že v případě žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., které odpovídá zdravotnímu stavu uvedenému v odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 k Vyhlášce.
9. Dne 23. 6. 2021 vydal úřad práce prvostupňové rozhodnutí, které plně převzalo závěry posudkové lékařky.
10. Žalobce prvostupňové rozhodnutí napadl odvoláním obsahově obdobným podané žalobě. Zejména argumentoval obdobně jako v bodě 2 rozsudku, že jsou u něj splněny podmínky dle Přílohy č. 4, bodu 2 písm. n) Vyhlášky.
11. Posudková komise MPSV ve svém posudku ze dne 30. 8. 2021 uvedla, že se u žalobce jedná o zdravotní stav dle odst. 1 písm. d) přílohy č. 4 k Vyhlášce, takže se nejedná o postižení ve smyslu § 34 odst. 3 nebo 4 zákona č. 329/2011 Sb. Lékařské posouzení vycházelo z odvolání žalobce a z podkladů dostupných již posudkové lékařce OSSZ. Po popisu vlastních zjištění a zjištění z dostupných lékařských zpráv posudková komise uzavřela, že provedená vyšetření neprokázala postižení duševních ani smyslových funkcí vedoucí k omezení schopnosti orientace. Žalobce byl uznán schopným řídit motorové vozidlo a držet zbrojní průkaz. V dosahu chůze byl limitován přetrvávajícím lehkým spastickým ochrnutím levostranných končetin po prodělané ischemické cévní mozkové příhodě. Posudková komise zjišťuje shodně s první instancí na základě odborných nálezů podstatné omezení schopnosti pohyblivosti na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti pro výše popsané postižení dolních končetin. Nejednalo se o těžké omezení funkce dvou končetin ani o neurodegenerativní postižení s mnohočetnými hybnými komplikacemi typu rigidity, hypokinézy, tremoru, ataxie, mimovolných pohybů, jak namítáno posuzovaným v odvolání ani o jiné postižení vedoucí k podstatnému omezení schopnosti pohyblivosti na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti. U středně těžkých funkčních postižení pohyblivosti se předpokládají pohybové obtíže, včetně limitace dosahu chůze, problémy při chůzi na nerovném povrchu a okolo překážek i používání opěrných pomůcek při chůzi.
12. Dne 12. 9. 2021 se žalobce vyjádřil k podkladům rozhodnutí obdobně jako v bodě 3 rozsudku. K dotazu žalovaného se předsedkyně posudkové komise vyjádřila dne 21. 9. 2021 tak, že skutečnosti uváděné žalobcem ve vyjádření ze dne 12. 9. 2021 neodůvodňují změnu posudkového závěru.
13. Napadeným rozhodnutím ze dne 4. 10. 2021 bylo prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že žalovaný žalobci přiznal nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 4. 2021 trvale. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí byly citovány závěry posudkového zhodnocení s tím, že posudek

byl vypracován odborně způsobilou posudkovou komisí, členem komise byl i odborný lékař z oboru neurologie. Posudek vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu, proto je podle názoru žalovaného úplný, objektivní a přesvědčivý. Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech. Žalovaný dospěl k závěru, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

14. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas, že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Soud přitom v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který existoval v době vydání napadeného rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Podle § 34 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením mimo jiné osoba starší 1 roku s tělesným postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její schopnost pohyblivosti.
16. Podle § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb. má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) mimo jiné osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu.
17. Oproti tomu podle § 34 odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) mimo jiné osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti.
18. Podle § 34b odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. se při posuzování mimo jiné schopnosti pohyblivosti pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením hodnotí a) zdravotní stav a funkční schopnosti fyzické osoby, b) zda jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a c) zda jde o podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a závažnost funkčního postižení s tím, že podle odst. 2 prováděcí předpis stanoví, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti.
19. Podle § 34b odst. 3 zákona č. 329/2011 Sb. se při posuzování podstatného omezení mimo jiné schopnosti pohyblivosti u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné.
20. Podle § 34b odst. 4 zákona č. 329/2011 Sb. se funkčními schopnostmi se rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné mimo jiné pro schopnost pohyblivosti. Při posuzování se funkční schopnosti fyzické osoby porovnávají se schopnostmi stejně staré fyzické osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek.

21. Podle § 34b odst. 5 zákona č. 329/2011 Sb. se mimo jiné při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti.
22. Podle § 2b Vyhlášky jsou zdravotní stavy, které lze považovat mimo jiné za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, uvedeny v příloze č. 4 k této vyhlášce.
23. Podle přílohy č. 4 odst. 1 Vyhlášky lze za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti (a orientace) na úrovni středně těžkého funkčního postižení pohyblivosti (a orientace) považovat mimo jiné středně těžké omezení funkce dvou končetin [písm. d)].
24. Podle přílohy č. 4 odst. 2 Vyhlášky lze za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti (a orientace) na úrovni těžkého funkčního postižení pohyblivosti (a orientace) považovat mimo jiné neurodegenerativní postižení s mnohočetnými hybnými komplikacemi typu rigidity, hypokinézy, tremoru, ataxie, mimovolných pohybů [písm. n)].
25. Soud v první řadě konstatuje, že pokud jde o správnost zjištěného zdravotního stavu, který je v tomto případě sporný, jde o odbornou medicínskou otázku, kterou si nemůže soud a v zásadě ani správní orgán posoudit pro nedostatek odpovídající odborné kvalifikace sám, a proto se musí spoléhat na posudky předkládané k tomu kvalifikovanými odborníky – posudkovými lékaři. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení či důchodového pojištění. Ani těmito odborným posudkům však nemůže správní orgán či soud slepě věřit, nýbrž je musí hodnotit jako každý jiný důkaz. Soud v takovém případě postupuje podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr však musí vždy být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení nároku na příslušný průkaz osoby se zdravotním postižením závisí především (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).
26. Soud přitom shledal nedostatek důvodů v lékařském posudku posudkové komise MPSV, o němž se bez dalšího opřel žalovaný v napadeném rozhodnutí, a z toho vyplývající nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Soud rovněž shledal nedostatek podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí, jelikož bez přesvědčivého lékařského posudku spis neobsahuje dostatek podkladů pro závěr o intenzitě obtíží žalobce. Soud předně konstatuje, že zákon č. 329/2011 Sb., vymezuje rozdíl mezi středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti a těžkým funkčním postižením pohyblivosti v „kvalitě“ (obtížnosti) a „kvantitě“ (dosahu) chůze. Na základě těchto kritérií měla posudková komise posoudit jednotlivé obtíže žalobce uvedené v jeho odvolání z hlediska toho, zda svou intenzitou a rozsahem naplňují parametry těžkého funkčního postižení pohyblivosti – soud zde připomíná, že pochopitelně ne každý projev některého ze stavů uvedeného v příloze č. 4 odst. 2 písm. n) Vyhlášky nutně vede k závěru o těžkém funkčním postižení pohyblivosti. Žalobce ve svém odvolání výslovně argumentoval, že v jeho případě jsou splněny podmínky dle přílohy č. 4 odst. 2 písm. n) Vyhlášky, jelikož trpí rigiditou, hypokinézou, tremorem, ataxií i mimovolnými pohyby. Ke každému z těchto stavů uvedl rovněž příklady, jak se u

něj tyto stavy projevují. Posudková komise tedy měla rozebrat jednotlivé obtíže uváděné žalobcem, vysvětlit, zda tyto obtíže představují (jednotlivě či ve svém souhrnu) projevy neurodegenerativního postižení s mnohočetnými hybnými komplikacemi ve smyslu přílohy č. 4 odst. 2 písm. n) Vyhlášky [případně zda jím uváděné obtíže (např. zmiňované pády ze schodů) dosahují ve svém souhrnu intenzity např. těžkého funkčního postižení dvou končetin ve smyslu přílohy č. 4 odst. 2 písm. d) Vyhlášky, či zda jde o obtíže svými funkčními důsledky srovnatelné s některými ustanoveními přílohy č. 4 odst. 2 Vyhlášky], a zda jsou ve svém souhrnu dostatečně závažné pro závěr o těžkém funkčním postižení pohyblivosti, či nikoliv, a to právě na základě shora uvedeného vymezení rozdílu mezi středně těžkým a těžkým funkčním postižením pohyblivosti – tedy na základě dopadu na mobilitu žalobce. Takto však posudková komise nepostupovala. Z jejího posudku lze seznat, že žalobcově argumentaci o naplnění podmínek dle přílohy č. 4 odst. 2 písm. n) Vyhlášky nepřisvědčila, nelze již však seznat, z jakých důvodů. Posudek neobsahuje žádnou reakci na skutečnosti uváděné žalobcem v jeho odvolání (shodné s argumentací shrnutou v bodě 2 rozsudku) a vůbec tak nevysvětluje, zda skutečnosti uváděné žalobcem 1) pokládá za nevěrohodné, 2) nepokládá za relevantní pro projednávanou věc, nebo 3) nepokládá za dostatečné pro naplnění přílohy č. 4 odst. 2 písm. n) Vyhlášky (případně jiného ustanovení přílohy č. 4 odst. 2 Vyhlášky), a z jakých důvodů. Soud proto konstatuje, že posudek posudkové komise MPSV nereaguje na *prima facie* relevantní argumentaci žalobce, a soudu proto není zřejmé, v čem byla odvolací argumentace žalobce nedůvodná a z jakých důvodů jím uváděné skutečnosti nesvědčí pro závěr o těžkém funkčním postižení pohyblivosti. Z toho důvodu nelze lékařský posudek MPSV pokládat za přesvědčivý. Stejně tak ve vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí je uvedena další argumentace (viz bod 3 rozsudku), která nebyla předsedkyní posudkové komise zjevně shledána relevantní, aniž by však byly z jejího vyjádření seznatelné důvody pro takový závěr.

27. Soud proto napadené rozhodnutí shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, čímž byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro zrušení napadeného rozhodnutí i bez jednání. Zároveň shledal, že v důsledku nepřesvědčivosti lékařského posudku posudkové komise MPSV neobsahuje správní spis dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci, čímž je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V navazujícím řízení pak bude na žalovaném, aby se s pomocí posudkové komise MPSV vypořádal s argumentací žalobce a vysvětlil, způsobem i pro poučeného laika srozumitelným, zda a proč obtíže uváděné žalobcem (ne)naplňují parametry těžkého funkčního postižení pohyblivosti. K tomu soud připomíná, že s ohledem na časový odstup od vydání napadeného rozhodnutí bude třeba, aby nové lékařské posouzení vycházelo z aktuálních podkladů. S ohledem na tvrzené obtíže posudková komise MPSV rovněž zváží osobní vyšetření žalobce při jednání komise. Pokud žalobce namítl, že mu jsou známy srovnatelné případy, ve kterých je průkaz s označením „ZTP“ žadatelům přiznán, pak soud konstatuje, že žalobce toto své tvrzení nijak nedoložil.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení, které představuje zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. března 2023

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu